

Marko Lopušina

OKTOBAR 10. 2005.

Ovde je gužva...

Priča kaže: - Crnogorci klonirali kravu i žirafu. Dobro, razumem kravu ali zašto žirafu.

Pa, da pase u Srbiji, a da je muzu u Crnoj Gori.

Tako zvuči politička trgovina u našoj državi, koju zovu zajednica. Posle afere Pancir, smenjen je načelnik Generalštaba da bi došao novi iz Crne Gore, a iz Srbije je novi ministar odbrane. Novi ljudi znači i nova politika, što je posledica ogorčene stranačke borbe za vlast. Narod niko ništa ne pita.

Evropa nam podigla novi most u Novom Sadu, bilo je planirano da ga otvori g. Ren, ali radikali sami na svoju ruku izadoše na most i rekoše: - Otvoren je! To je bila mala osveta Demokratskoj stranci koja je izašla iz Vlade Srbije i parlamenta, da bi nanela udarac Koštunici, koji je pak u jesen 2000. izašao iz DOS-a. Narod opet niko ništa ne pita.

A sprema nam se rešenje Kosmeta, pregovori za ulazak u EU. Britanci su

MARKOVI KONACI

mislili da nam pošalju nove međunarodne snage da štite nacionalne manjine u Srbiji. Mađari su izboksovali Rezoluciju o nasilju nad njihovom manjinom u Vojvodini. Taj scenario smo već proživeli. Ponavlja se jer Srbi se ne uče na sopstvenim greškama, već stalno prave nove.

Divac nam je otišao u košarkašku penziju, ali ga nasledila lepotica Nikolina Đogo, koja je iz Milvokija u Beogradu postala druga pratilja i kandidat za evropski izbor lepote u Parizu. Ta će zapaliti Stari kontinent.

Ja se spremam za koncert Zdravka Colića, mog vršnjaka, koji će da zapali Srbiju. I još večeras da pobedimo Litvance u fudbalu pa da idemo na Evropsko prvenstvo. Volim takve piromane.

OKTOBAR 15. 2005.

Dobro jutro prijatelju u Americi.

Ovde je prošle noći bilo lepo. Zvezdano nebo u Areni je sijalo puna tri i po sata. Zdravko Čolić je pevao sa 20.000 ljudi.

Počeo je sa hitom GORI VATRA, a nastavio sa još 40 pesama, koje su svi pevali. Meni se najviše dopala Sinoć nisi bila tu, jer je to ljubavna himna. Čolić je sjajno izgledao, u crnom i belom odelu. Orkestar je zvučao svetski, a rasveta je dočarala zvezdano nebo nad Srbijom.

Posle uspeha trenera Ilije Petkovića, koji je naše fudbalere odveo na Svetsko prvenstvo, Čola je drugi čovek u Srbiji

koji pokazuje kako se normalnim radom može stići do nebeskih visina. Pitam se da li je to znak da nam lažni ratni heroji, magupi, krimosi i mafijaši, više nisu idoli nacije? Voleo bih da je tako, pa makar više ne morao da pišem knjige o delinkventima u srpskoj politici.

Srbija je opet na velikom iskušenju. Počinju pregovori o Kosmetu, za koje je g. Berns, gost rekao da zavise od Ratka i Radovana, a dogovori sa Evropljanima, opet, zavise od Mladića i Karadžića. Kod kuće dva vojnika su se ubila na straži, narod se pita da li da uopšte šalje svoju decu u Vojsku SCG? To je direktna posledica izmišljene afere Pancir i prakse dve države da ne plaćaju svoju armiju. Bolje da je raspuste, nego da ostanu bez regruta i ugasi se. Imenovanje novog ministra odbrane i načelnika GS VSCG neće nam spasiti decu da ginu u našim uniformama...

No, naši političari nisu zbog toga zabrinuti. Milo, Filip, Voja i Boris nisu seli i rekli: - Ne damo da nam deca ginu u armiji, na drumovima, na ekskurzijama, u podzemlju!

Oni kao da nemaju decu, a Voja i nema, ima 10 mačaka kod kuće...

Šala kaže:

Hvalili se lekari na kongresu transplatacije, pa srpski doktor kaže:

- Mi smo u presađvanju i

kloniranju otišli najdalje. Uzeli smo četiri čoveka bez mozga, postavili ih na čelo države, i u rekordnom roku već je više od polovine stanovništva u inostranstvu i traži posao! A ona četvorica su i dalje bez mozga, i odlično se osećaju!

Meni je dobro, posle Čolinog koncerta, na kome nisam bio najstariji u publici, i posle male - velike pomoći prijatelja, da odem u Las vegas na srpski sabor i sajam.

Srećno Marko.

OKTOBAR 22. 2005.

Hm, prijatelju, ptičiji grip se pojavio u Hrvatskoj. Ima ga u Rumuniji i pitanje je dana kada će sa divljim patkama da doleti u Srbiju. Srećom ne ubija ljude direktno, ali smo se mi, zahvaljujući medijskoj panici, dobro naplašili.

Moj prijatelj karlo mi je dao preventivni lek koji glasi:

- Ne dirati patku rukama, i ne prinositi je ustima. Ne ljubiti čavku i izbegavati ševu!

Iz Slovenije nam je došla podrška za nezavisno Kosovo. To treba, shodno taktici sa početka osamdesetih, da očekujemo i od drugih suseda...pa kako nam bude.

Juče je antiteroristička jedinica policije izvela vežbu oslobađanja američkog amabadora Polta od zarobljavanja u

Beogradu. Nastala je takva gužva u gradu kao da je Al kaida stigla. Dobro je da i mi nekog oslobodismo...mada bi ga ja zadržao kao taoca dok SAD ne odbaci ideju o državi za Špitare.

Iako smo pobedili Bosance u fudbalu, kada su nam Muslimani na našem stadionu porazbijali sve klozete, porcelanske šolje za mokrenje, po Sarajevu se priča kako smo ih pretukli i kako su neki od Bošnjaka u srpskoj prestonici sreli generala kog najviše traže. Došao Mujo u Beograd na utakmicu, hodao okolo par minuta, i primeti jednog tapkaroša nekako mu poznat. Gleda on, gleada i na kraju nije mogao izdržati, pride mu i započne konverzaciju.

Mujo: - Ja se izvinjavam, ali jeste li vi Ratko Mladić?

Tapkaroš (lijeno i nezainteresovano): - Jesam, zašto?

Mujo (sav zblenut): Ma nemoguće...

Ratko M: A zašto? Odakle si ti momak?

Mujo: Iz Srebrenice!

Ratko M. Ma nemoguće...

OKTOBAR 29. 2005.

Poslednja nedelja oktobra. Ovde u Srbiji je saborovanje.

Sajam knjiga se pretvorio u sabor lepote i mudrsoti. Na hiljade knjiga gleda i kupuje uglavnom lep ženski svet. A kako je vrućina u sali prevelika, dame su se i svukle, pa je to i

lepa modna revija. Ima u Srbiji, međutim, ljudi kojima se lepe cure ne sviđaju. Poslanik Marko Danilović se pobunio protiv mode u parlamentu, pa kaže da mu je muka od kratkih rukava, majičica, pupčića. Biće izgleda svađe oko ženskog pupka u parlamentu, jer naši poslanici to jedino i znaju da rade.

Svađa traje i oko toga ko će biti član delegacije za pregovore sa Albancima oko Kosmeta. Naša platforma oko pregovora je još tajna za narod i političare, jer je

Koštunica skriva. Mora da je mnogo važna. Pitam se samo šta ćemo mi da radimo ako nam povrate Kosmet sa 2 miliona nepismenih, nezaposlenih i agresivnih Albanaca. Nemci su potrošili 200 milijardi maraka da istočne Nemce primaknu Evropi. Mi te pare nemamo.

Građani Srbije ukupno su dužni bankama oko 82,3 milijarde dinara ili oko 970 miliona evra. Svaki Srbin je u proseku dužan 130 do 140 evra. To je malo manje od prosečne srpske plate.

Treba više da se radi. To smo zaboravili jer se već 15 godina bavimo ratovanjem I crnom berzom. Nerad je već I deo našeg svakodnevnog zezanja: Pitaju Srbijanca:

* Sta radiš? On odgovara: * Vala ništa. A da ti pravo kažem, i nemam kad!

Naša platforma oko pregovora je još tajna za narod i političare, jer je Koštunica skriva. Mora da je mnogo važna.

Iz putničke agencije

Ljiljana Marković director MAC Travel

MAC Travel

Informacije:
MAC TRAVEL
722 W. Diversey Pkwy
Chicago, IL 60614
Tel: 773.883.0600
800.883.0626
www.mactravel.us
info@mactravel.us

KOPAONIK – Najveći planinski masiv u Srbiji; pruža se od severozapada ka jugoistoku oko 75 km, dosežući u srednjem delu širinu oko 40 km.

Najviši deo je prostrana površ Ravnih Kopaonik, oko koje se dižu Suvo Rudište sa Pančićevim (Milanovim) vrhom (2017 m) na kome je Pančićev mauzolej, Karaman (1934 m), Gobelja (1834 m) i dr. Jugoistočno od Suvog Rudišta greben Kopaonika je sužen i rasčlanjen u niz plasastih uzvišenja: Čardak (1590 m), Šatorica (1750 m) i Oštro koplje (1789 m), između kojih su široke presedline. .

Danas je na Ravnom Kopaoniku veliki turistički planinski centar, sa brojnim smeštajnim kapacitetima, sistemom smučarskih staza i žičara i drugom infrastrukturom. Drugi takav kompleks se razvija kod sela Brzeća na istočnoj padini, gde u hotelima, apartmanima i kućama ima oko 1.000 ležaja.

